

Cuba tur - retur DAGBOG

Winnie Winsløw

<http://www.winslow.dk> -> ferie -> Cuba

Cuba tur retur

Da jeg oprindeligt startede med at skrive om turen, var det egentlig kun for selv at kunne huske alle oplevelserne. Men undervejs da jeg skrev, var der flere, der gerne ville have kopi af hvad jeg skrev. Det har resulteret i, at jeg har prøvet at skrive lidt mere bredt og prøvet – også efterfølgende – at huske episoder om alle.

Forinden turen havde vi alle modtaget diverse informationer og blandt andet program, som nedenfor:

Kære Cuba deltager,

Så er billetterne i hus!

Afrejsedag bliver 12-2-06 fra København og hjemrejse fra Havanna 26-2 med ankomst til

København 27-2-06. Fly tider tilgår senere.

Vi er nu så langt fremme i vores planlægning, at vi nu skal til at bekræfte flybilletter, hoteller, og

*containere. **Flybilletterne skal vi betale 1-11-05.** Derfor den korte frist på depositumsbetaling.*

Et foreløbigt rejse program ser således ud:

12-2: Afrejse Kbh. og ankomst til Havanna/indkvartering på hotel.

13-2: Afhentning og udpakning af motorcykler på toldlager.

14-2: Guidet Havanna byrundtur og aftentur til Kabaret Tropicana.

15-2: Strandtur og fri leg, vi forsøger at lave et aftensmøde med den lokale H-D klub.

16-2: Køretur til Viñales via Soroa – ca. fire timer med frokost.

17-2: Rundtur i Viñales.

18-2: Store køredag, til Trinidad via Havanna og Cienfuegos.

19-2: Rundtur i Trinidad.

20-2: Sejltur til koralø, snorkling på koralrev, friskfanget hummer på en ø beboet af leguaner.

21-2: Køretur i bjergene.

22-2: Strandbesøg og guidet køretur, alt efter behov og ønske.

23-2: Afgang til Havanna via Santa Clara og Ché Guevara monumentet.

24-2: Aflevering og pakning af motorcykler på toldlager.

25-2: Fri leg på individuelt plan.

26-2: Afrejsedag, eftermiddag.

27-2: Ankomst Kbh.

Vi har nu åbnet hjemmesiden til brug for Cuba turen og adressen er:

www.cuba.igroups.dk Her kan du oprette dig som bruger og få adgang til siderne.

Den vil blive brugt til daglig kommunikation, spørgsmål, og seneste nyheder.

Jørgen Laurvig og Michael Skovhugger.

Og det blev læst igen og igen, og så kunne vi alle jo ellers bare gå rundt med vore forventninger og drømme om ferien.

Det var ikke alle der kendte hinanden, og et egentligt samlet informationsmøde blev først afholdt onsdag 15. februar 2006. Af hensyn til omtale af personer, har jeg valgt at lave kort præsentation af deltagerne således:

Johan fra Færøerne – Harley – Var glad for gode råd undervejs så som: Pas nu på ikke at være for længe i solen, husk solcreme. Som Johan sagde: ”Ja, sådan siger min kone også”. Tabte sit hjerte til en ung cubansk pige, se nærmere herom senere.

Ole Smed - Nimbus. Smeden fra Undløse. Altid i godt humør og med kameraet svingende om halsen.

Anders – Nimbus med sidevogn. Tømrer – lidt uheldig undervejs – ingen bagage og ”problemos” med sin nimbus, men det ødelagde nu alligevel ikke Anders’ humør.

Terji fra Færøerne – lejet Harley – 24 år – tømrer. Udsat for forskellige hårrejsende oplevelser undervejs. Med på ”natholdet”.

Øjvind og Bente – Hayley – Ejere af reklamebureau. Producent af vore T-shirts. Friske veteraner på MC.

Rene fra Amager – Harley – selvstændig snedker – med på ”natholdet”. Var leveringsdygtig i alt i små dippedutter – havde lige tilfældigt en lille dims, der manglede for at få vor Honda til at køre.

Thomas fra Bornholm – kaldet Holmer – lejet Harley. Medlem af ”natholdet”. Må have holdt skjult at han kunne spansk, sås i lufthavnen på vejen hjem dybt begravet i spansk avis – eller har de også s. 9 billeder?

Jørn og Lillian også kaldet familien Tønder – ikke fordi de er fra Tønder, men hedder Tønder. Friske ”nyklækkede” pensionister – Harley. Lillian falskmønter? – neej.

Jan – kaldet..... ☺ Det dropper vi! Elektriker og altnuligmand – feriens festlige indslag med farverige historier – kørte på Skovhuggers Harley. Var altid med på ”natholdet” og havde altid blik for det smukke Cuba!

Lene og Ivan fra Møn – Harley – ”Skæg” malermester og begge bryggeri ejere og bananplantageejere og meget mere. Lene mor til en masse børn (3) tilfældigvis alle rødhåret som Ivan ☺. Lene af Ivan kaldet ”chef” – begge altid i godt humør.

Peter og Katja – far og datter (16 år) hhv. selvstændig kloakmester og skoleelev – Harley. Begge med på ”natholdet”. Utroligt at Katja kunne holde til det, men det gik fint indtil sidste dag. Da tog Katja lidt tidligere hjem. Peter skyld i, at vi fik en dejlig rejsekammerat (Luis) med på hele turen.

Linda og Henrik, kaldet Kokken – sygehjælper og meget talende selvstændig. Vidste en masse om alt, og var altid parat til at fortælle herom, så man kedede sig aldrig. Kokken ”gammel” veteran, men vist også 1. gang Linda var på MC tur. Havde uheldigvis fået lagt deres fotoudstyr i kufferten, som først dukkede op meget sent !

Sif – socialrådgiver fra Odense og Preben ingeniør p.t. Texas – Harley – Begge veteraner på mc og begge med dejlig fynsk accent og altid højt humør. Selvom Sif desværre hang lidt med armene på turen, kunne de dog stadig bøjes med en Pina Colada og humøret ”hang” bestemt ikke, mere herom senere.

Mogens og Maria – far og datter – Mogens ejendomsmægler og Maria 13 år til hverdag skoleelev, men nu Mrs. Cuba, der sad på bagsædet af farmands BMW og lignede prof. fotograf. Fik begge uddelt en masse kuglepenne. Man kunne se, at Mogens nød at have sin søde Maria med på ferie.

Kirsten og Ole hhv. korrespondent og netop pensioneret stadsarkitekt fra Århus – Yamaha. Livsnydere og nok ikke sidste gang, de er af sted på en sådan ferie – næste gang måske på Harley?

Holger – TV, computer og gartneri fra Århus – Harley – havde besøgt Cuba adskillige gange tidligere, og kørte meget alene og besøgte tidligere venner.

Anne Marie – lejet Harley – Banedanmark. Kørte en del selv og havde fået arrangeret privat salsaundervisning. Var ret glad for leguaner ☺

Winnie og Kim hhv. kontorleder og systemkonsulent - Honda. Første MC tur. Købte Honda'en 15.12.05 og fik den synet samme dag (dagen før motorcyklerne skulle sendes af sted!). Havde i mange år drømt om Cuba og (kim) om mc. – fik linket her til ferien fra ungdomsvennerne Ivan og Lene.

Kirsten og Michael Skovhugger – arrangører, der kørte i følgebilen og sommetider på Honda eller Yamaha. Altid i godt humør og altid villige til at hjælpe, hvis der var behov.

Jørgen – journalist, guide og cubaekspert. Var sommetider også guide for "natholdet" og det kan jo godt trætte én lidt sidst på ferien ☺ Her til højre fra lufthavnen på vej hjem.

Luis, som vi mødte én af de første dage, blev en ledsager turen igennem takket være Peter. Han blev dels en rigtig god ven til os alle sammen og dels var det en stor fordel, at have ham med rundt. Han er i sagens natur ”lokalkendt”, han er i stand til at reparere næsten alle mc.er og herudover kender han næsten alle i Cuba, som han kan trække på blot for at hjælpe os! Luis ses herunder med sin Harley fra 1958.

Da den 12. februar 2006 så oprandt og vi alle stod i Kastrup Lufthavn, var humøret højt og der var en helt speciel stemning. Kiggede lidt rundt på øvrige, der var til stede og undrede sig lidt over, om alle mon var nogen, der også skulle med eller blot nogen, der var med for at sige farvel. Og der var jo også begge grupper, men alle hilste på alle.

Ved check-in fik nogle besked på, at vi fik nye boardingpas’ i England! Hmm.

På vej ud til gate’n måtte vi vente på en af deltagerne, Thomas, også kaldet ”Holmeren”. Han havde det skidt. Kim og Ivan fik hanket op i ham og fik ham med.

Flyet til England var ca. 45 min. Forsinket. Der var nogle personer, der ikke var steget ombord. Umiddelbart før vi landede i Gattwick, blev der over højtaleren nævnt, at HD-gruppen ville lande i gate 14 og skulle videre fra gate 32, det var da en dejlig service. Blot sad alle – 30 ”mand” – bagerst. Den venlige dame, der havde orienteret om gate-numre, havde bare lige ikke opfordret andre til at blive siddende, så vi hurtigt kunne komme ud, og de 15 min. der gik med, at alle kom ud af flyet, bevirkede at ikke hele gruppen fik boardingpas. Så vi kunne ikke komme videre med flyet til Havana. Det vil sige 17 kom af sted. Vi var 13, der i ca. 2 timer ikke vidste om vi skulle overnatte i London eller hvad. Michael og Kirsten var blandt os 13. Jørgen var blandt de 17, der var kommet med, så det var jo godt nok.

Efter de godt 2 timer, blev der givet besked om, at vi skulle videre til Heathrow i taxi og derfra med fly til Toronto og så videre til Havana. 13 timers ekstra rejse. Der var ikke så meget at gøre ved det, så vi tog det alle som en ekstra oplevelse. Adventure MC Travel lever op til sit navn, dog nu absolut

uforskyldt. Rene fik ekstra bonus, han fik plads på 1. class. Der skete da også ting og sager undervejs.

Da vi skulle ind i taxien i Gattwick skulle først Kim i vores taxi til at sætte sig ind på førerens plads! Da vi sad i vor taxi, ja om det ikke var Skovhugger, der også skulle til at tage chaufførens plads. Nåh ja, der er jo venstrekørsel i England ☺.

Vi ankom til Heathrow og der var rigelig tid til at spise og shoppe i lufthavnen. Skovhugger uddelte boardingpas til hver især. Efter at have spist, skulle Lene og jeg ud og shoppe lidt. Lene spurgte Ivan om boardingpas, hvilket jo skal bruges, når der handles. Ivan fandt dem og lagde dem på bordet. Da Lene senere skulle bruge boardingpasset, havde hun glemt det og lånte i stedet mit. Tiden gik og så blev vi kaldt ud til flyet. Ved gaten fortalte Ivan og Lene, at deres boardingpas var væk. Lene havde glemt dem på bordet. Ivan havde ikke bemærket dette og en rengøringsdame havde taget brugt service, servietter OG boardingpas. Nu var gode råd MEGET dyre. Skovhugger så ikke glad ud, men alt løste sig. I løbet af meget kort tid – efter check af pas, passagerliste m.v. udskrev damen ved gaten to nye boardingpas. Ak ja - hvis det bare havde været så let i Gattwick.

I Toronto skulle vi også vente flere timer før vi kunne flyve videre til bestemmelsesstedet. Vi var efterhånden godt trætte alle sammen og lå og sov rundt omkring. Da vi så blev kaldt ud, sov Mogens og Maria så tungt, at de ikke havde hørt det. Vi andre måtte vække dem.

Trætte landede vi ca. 04.00 lokal tid i Havana Lufthavn med bagage ☺. Der holdt en bus, som kørte os til hotel Miramar. Fedt hotel – og vi (Lene, Ivan, Kim og jeg) holdt selvfølgelig på, at vi skulle have ”en velfortjent” velkomstdrink. Det fik vi – en rigtig god Mohito. Skovhugger og Kirsten dukkede også op og var vært ved dette lille velkomstarrangement. Det blev dog kort. Klokken var mange, vi var godt trætte, trængte til et bad og skulle tidlig op og være klar kl. 10.00 til at få pakket MC'er ud.

Mandag 13-02-06

Mandag var alle de, der skulle pakke MC'er ud, klar foran hotellet, og vi kørte ud til containerpladsen i taxier.

Nogle MC'er startede med det samme og andre skulle hjælpes i gang på den ene eller anden måde. Der var rigtig megen ventetid på at det lokale politi dukkede op. I mellemtiden besøgte vi på skift en lokal restaurant, og fik tanket op. Peters MC måtte på værksted hos en lokal HD-fyr, Luis, der skulle blive en rigtig god ven af os alle. 7 mc'er fik ikke køretilladelser og nummerplader, men kunne først (forhåbentlig) få dem næste dag.

Det må have været ret sjovt, at se os alle stå der ventende. Vi virkede som vidt forskellige typer, aldre og personligheder, men vi skulle alle ende med at have det rigtig rart med hinanden på trods af forskellighed. Til højre ses Jan i gang med at få vor Honda i gang.

Hjemme igen på hotellet var det rart at få hvilet lidt og få pakket ud. Vi var jo så heldige, at vi havde vores bagage. De 17, der nåede det rette fly, havde ikke fået deres bagage. Og der skulle gå laaang tid, før at bagagen så endelig kom. Den, der kom!

Sent på eftermiddagen begyndte de fleste at dukke op i baren – altid et godt sted at mødes ☺. Der blev smagt på de lokale drikke – Mohito, Pina Colada og Havana Club og selvfølgelig Bucanero, den lokale øl – rigtig god.

I restauranten var der stor buffet meget flot anrettet. Maria og jeg fik forvirret en tryllekunstner, der kom rundt ved bordene. Han skulle vise et nummer med spillekort. Han kunne ikke finde det kort som Maria havde valgt og måtte forsøge endnu en gang. Han var nu meget dygtig. Tog Kims armbåndsur, min nyindkøbte CD uden at vi havde bemærket det. Afleverede selvfølgelig igen og blev belønnet med pesos.

Nogle tog ud og oplevede Havana's natteliv. "Natholdet" nåede jo at opleve generelt en masse yderligere end os andre. De besøgte listige steder, diskotek, der var placeret inde i en stor grotte og mange andre steder. Natholdet sås som regel lidt sent på morgenen og med meget små øjne.

Tirsdag 14.02.06

Der var arrangeret byrundtur i Havana kl. 08.30.

Havana er en meget fascinerende og malerisk by. En blanding mellem paladser og ruiner, flotte svajende palmer, blomster, falmet tøj, der hænger til tørre, smukke cubanske kvinder og mænd og en masse børn og selvfølgelig de gamle smukke amerikanerbiler i flotte farver.

Vi var rundt og se forskellige bygninger, Universitetet med trappen, hvor Fidel holdt sine første taler som 19 årig jurastuderende, Indenrigsministeriet, hvor facaden prydes af et stort billede med Che, Revolutionspladsen med Forsvarsministeriet og mindesmærke for Batista. Som Jørgen fortalte, så det meget "østeuropæisk" ud, men sjovt nok er alt bygget af amerikanerne, og kun den øverste etage er bygget efter revolutionen af kommunisterne.

Ifølge Jørgen har der været 47 dokumenterede attentat forsøg fra CIA's side mod Fidel. Lige fra skosværte med forskellige kemikalier, der skulle gøre at Fidel tabte skægget til sprængstof i hans cigarer.

Spændende tur. Underligt at der ikke er forretninger på hvert gadehjørne og ingen reklamer.

Nåede lige frokost på hotellet inden de sidste 7 skulle hente mc.er.

Lene, Kirsten og jeg tog på shoppetur lokalt – Der var tre forretninger på et andet hotel (Hotel Triton). Det var hurtigt overstået. Lene og jeg var også i et lokalt supermarked. Der var stuvende fyldt på hylderne, men udvalget var meget sparsomt. På en lang gang var der tre slags ris, på en anden gang var der konserver; ærter, gulerødder og ærter og gulerødder. Måske var der også andre ting, men det så nu ikke særligt spændende ud, hvis man skulle købe ind.

Lillian havde i forbindelse med veksling af penge på hotellet fået falske pesos, og var blevet afvist flere steder. Falskmønter ☺. Det drejede sig heldigvis ikke om så mange penge.

Ved 16-17 tiden ankom de sidste mc.er.

Der skulle desværre gå et par dage, hvor Kim var syg med virus.

Onsdag 15-02-06

Efter morgenmaden samledes alle til et kort informationsmøde, hvor vi ”pænt” præsenterede os for hinanden. Resultatet heraf samt øvrige indtryk er indsat forrest.

Kim og jeg tog med taxi til lægeklinik. Det fungerer perfekt. Alt i samme hus – læge og apotek – alt blev klaret under ½ time. Kim fik medicin og besked om at være sengeliggende 3 dage – øv.

Der var arrangeret strandtur og jeg skulle sidde bag på Jan – på Skovhuggers mc. Hmm. Ja – det var jo faktisk 1. gang, at jeg skulle sidde bag på en mc. i mange mange år – vel sådan ca. 25! Så lidt spændende.

Der er ret langt op til bagsædet, så da jeg skulle stige bag på Jan, havde jeg ikke lige placeret vægten korrekt med det resultat, at mc.en væltede, jeg væltede og var tæt på at vælte resten af de i alt 19 mc.er, der holdt på den anden side af os. Heldigvis var der ikke nogen dominoeffekt’ og heldigvis skete der heller ikke noget med Skovhuggers mc eller med mig. Kim, der jo af gode grunde ikke så dette, spurgte Jan næste dag, om vi ikke lige kunne lave det én gang til, så det kunne komme med på videoen. DET VAR IKKE SJOVT.

Så af sted til stranden. Det gik imidlertid ikke så godt. Vi var tre, der blev hængt af gruppen og vi tog tilbage til hotellet og badede i poolen i stedet. Andre var også hængt af og kom dryssende efterhånden. Her lå vi så rigtig blege og nød solen. Kirsten måtte lige minde Johan om, at han skulle huske at smøre sig i solcreme. Det gjorde han så.

Peter var som den eneste blevet stoppet af politiet. Han havde ingen hjelm. Det var lige få dage forinden vi kom vedtaget ved lov, at alle skulle køre med hjelm. Han slap dog for bøde.

På grund af sygdom, måtte aftensmaden desværre indtages på værelset.

Torsdag 16.02.06

Kl. 10.00 var der afgang fra Hotel Miramar til Vinales. Lidt nervøs for at skulle ud og køre, men det var OK, der var lidt mere ”jordforbindelse” på Hondaen! Jan havde også fået en ny passager. Katja

blev træt af den jordforbindelse, der var på far Peters motorcykel, og nød det overblik, det gav at sidde på den mere komfortable motorcykel.

Det var en rigtig stor og skæg oplevelse at komme kørende som 1 af nu 20 mc.er. Luis skulle nu med på hele turen og det blev et stort held for os. Når vi passerede de små byer, var folk ellevilde, de vinkede og piftede, nogle stoppede helt op og så ud som om de så en månelanding, nogle prøvede at tælle mc.erne, der trillede forbi, men alle – på hele turen – virkede glade og der var ingen misundelse af spore fra cubanernes side på trods af, at ”vi” kommer i al’ vor rigdom.

Det gik nu bedre med at holde gruppen samlet. Reglen med at man altid skulle vente og holde øje med den bagvedkørende blev overholdt.

Ole Smed på sin nimbus blev indhentet af en bi, der var ret nærgående og stak ham to gange inde under blusen medens han kørte – Av. Det kunne være, at der skulle lidt mere fart på den nimbus ☺.

På vej til Vinales var vi på besøg i en Nationalpark, hvor vi spiste frokost og nogle fik sig en dukkert i en fantastisk flod med vandfald. Enorm smuk natur og et meget anderledes dyreliv, end vi er vant til.

På vores videre vej passerede vi små byer, hvor livet gik sin vante gang og nu afbrudt af motorcyklerne som kom larmende gennem byen. Et tilbagevendende billede vi så, når vi passerede de små byer, er gyngestolene foran husene på verandaerne, hvor folk sidder og ser livet passerer forbi – hyggeligt.

Vejene vi kørte på nu var MEGET hullet. De fleste gange fungerede det rigtig godt, med at der blev advaret ned igennem kolonnen. Vi kørte skiftevis i højre, så venstre og så over i højre halvdel af vejen. Fra luften må vi have set ud som ungernes pc. spil, når de med joysticket skal uden om forhindringer og det føltes også sådan. På et tidspunkt overså Kim lige et mega hul. Det resulterede i, at jeg fik et ordentligt slag på halebenet og knæk i ryggen. Av for h.....

Det var derfor rart med de pauser, der var undervejs, så man lige kunne strække ud. Da vi gjorde holdt for at besøge en grotte, manglede Anders samt Skovhugger og Kirsten. Lidt senere dukkede de op i bilen og bagved – jah, der var Anders med nimbus på slæb.

Som planlagt var vi inde i en grotte, hvor vi sejlede rundt som midt i et eventyr, en helt forunderlig verden.

Vi ankom til Hotel La Ermita ca. 18.30. Igen et helt fantastisk flot sted med en formidabel udsigt over dalen, så smukt og fredfuldt. Vi skulle kun overnatte her én nat, men kunne godt have brugt flere dage på at tage på ture i området. Vi startede lige med en enkelt Mohito og så ellers ind på værelset og smide kufferten – ja dejligt for nogen af os!!

Vi mødtes senere og en flok af os drog til et sted, som Luis kendte. Det først planlagte sted var imidlertid lukket, så det blev et andet sted, hvor familien havde ryddet dagligstuen og fået plads til os 16, der var sammen. Valget var hummer eller svinekød med sædvanligt tilbehør: snittet hvidkål og brune ris. Det er altid så sjovt, når der skal tælles op. Det er godt, at Jørgen er et sådant tålmodigt menneske ☺. På et tidspunkt slap det op med Bucanero – ups. Ja så måtte der hentes forsyninger. Nogle gik de 300 meter hjem til hotellet og andre tog i byen. Der var vist noget med Rene, der var så ivrig, at han lige havde glemt en skivebremselås inden han kørte! ups. - godt, der ikke skete noget.

Fredag 17-02-06

Dagen startede med et dejligt koldt bad! Og så over og spise morgenmad i restauranten med den flotte udsigt. Kl. 11.00 skulle vi alle stå klar og tanket op ved byens tankstation.

Det blev en slem tur. Først i bjerge med mange sving. Mon jeg nogen sinde lærer at holde af det? og derefter kørsel i 1½ time. Av Av. Umiddelbart før Havana byttede vi med Skovhugger og Kirsten, så vi kørte i følgebilen og de kørte på Hondaen. Håber ikke at Skovhugger bliver mobbet af HD'er for det.

Først skulle vi imidlertid lige nå frokost. Det kunne vel hurtigt klares, når nu vi alle 30 bestilte det samme! Nej – det tog godt 2 timer, før vi var færdige og klar til at køre videre. Nimbusserne og Tønder kørte i forvejen

Som følgebil skulle vi sørge for at samle op på de, der måtte have problemer. Terji måtte holde ind til siden og vi stoppede også op. Han var blevet stukket af en bi på læben.

På et tidspunkt var Preben gået i stå og skulle skubbes i gang. Sif, der sammen med Jan og Jørgen skubbede bag på, fik ikke givet slip og blev trukket med et stykke, hvorefter hun faldt. Uhyggeligt. Det blødte fra hendes mund. Sif havde slået begge arme og nogle tænder følte løse. Jeg fik fundet noget papir og Jan og Jørgen fik beroliget hende. Efter et stykke tid skønnede vi, at vi kunne køre videre og håbe, at det ikke var alvorligt.

Med på turen var foruden Harley'er, BMW, Yamaha, vor Honda samt de 2 nimbusser' og følgebilen. Anders' med sidevogn havde tidligere været på slæb. Nu problemer med bussernes lave hastighed, så det blev besluttet, at Jørgen, de to nimbusser (Ole Smed) og "Anders med sidevogn" og os i følgebilen skulle køre sammen. Resten af gruppen skulle bare drøne derudaf. Det blev en laaang tur. Vejen var OK – tresporet motorvej – meget få huller. Der var dog køer' – ja køer, cyklister, holdende lastbiler I YDERBANEN!, oksekærer, hestevogne og ikke mindst tværgående trafik **på motorvejen** med fuldt stop - ja og så en masse andre spændende ting, man skulle forsøge at undgå. Sådan set spændende nok, dog bedst i dagslys!

Der var forskellige årsager til de stop vi havde med Anders's nimbus. Nu var den gal med benzin, tanken var tom. Så på træk bag følgebilen og finde en benzintank, hvilket ikke er lige rundt om hjørnet. Vi kørte og kørte. Godt at vi havde Jørgen med. Vi var ved at tabe Anders, idet rebet

knækkede to gange. Vi endte til sidst i en lille flække, hvor vi vakte stor opmærksomhed, da vi kom kørende. Det lykkedes at få tanket op – også reservedunken.

Da vi igen kom ud til motorvejen foreslog Jørgen, at vi (Kim og jeg) blot kørte de 80 km mod Cienfuegos, så resten (de heldige) kunne få deres bagage. Lige ud - så kommer hotellet! Ja, vi syntes nu at det var bedre at følges, dels kunne der være behov for at Nimbus Anders skulle på træk igen og dels kunne vi jo nemt fare vild. Mørket var ved at falde, ingen vejskilte, vi kunne ikke spansk – så vi fulgtes. Og det var rigtig godt. Vejen var ikke ligetil alligevel. Der var behov for at spørge om vej ”på spansk” et par gange. Begge nimbusser kørte dog rimeligt stærkt på denne strækning, så det var ikke det der voldte problemer. Det man skulle passe på, nu hvor det var blevet helt mørkt, var mørke cyklister, hunde, katte og heste på vejen. På et tidspunkt passerede en hest i modsat retning i fuld galop. Vi havde overhovedet ikke set den.

Endelig nåede vi frem til Hotel Jagua ca. 21.30. Alle de andre var blot ankommet ca. ½ time før os. Måtte hurtigt ind og spise inden 22.00. Dejlige værelser med varmt vand og rigtig smuk udsigt. Træt i seng. Der skulle være afgang næste dag kl. 11.00.

Jan holdt fest på sit værelse til langt ud på natten. Kl. 02.00 skulle der bruges flere glas og hvad gør man så. Jo man låner hos naboen. Det var Lene og Ivan. Nåh sov I ☺.

Lørdag 18.02.06

Cuba er også gøende hunde, cikader, der synger, eller hvad de nu gør, men det kan være s..... irriterende, når de har gjort det flere timer i træk kl. 06.00 om morgenen.

Desværre var det nu Kirsten (stadsarkitektens), der var syg. Vi andre var en tur i Cienfuegos by, hvor vi kunne opleve byen i eget tempo i tre timer. Da vi alle ankom på mc.erne på byens torv, strømmede alle til og studerede ”os” og mc.erne. En venlig ung cubansk fyr spurgte, hvor vi kom fra, om mc.erne. Han tog billeder og spurgte om HAN måtte blive fotograferet sammen med os – lidt sjovt.

Herefter gik vi en tur i den meget smukke og hyggelige by, hvor der var en rigtig god stemning.

Tilbage igen på byens torv fandt vi et lille listigt sted med fedt orkester. Købte igen en CD og fik musikerne til at signere. Imedens vi sad og nød musikken, vimsede et par tegnere rundt og tegnede os alle – fede billeder – specielt af Ivan.

Det var simpelthen livet – glemt var alle bekymringer. Peter og Mogens fik købt miniudgaver af deres motorcykler, lavet af ståltråd og andre små dippedutter - kvindesprog ☺.

Kl. 14.00 afgang tilbage til hotellet, hvor vi blev splittet op i to hold. Det ene kørte direkte til hotellet i Trinidad og det andet, vi skulle ud og svømme med delfiner. Hvilken oplevelse. Det kostede 50 pc. pr. person at svømme med delfiner og 10 for blot at overvære showet. Showet var

hylende skægt. 3 flotte fyre, 2 delfiner og 2 søløver. Efter de forskellige numre klappede vi alle også søløverne med lufferne. Der skulle bruges to frivillige til at dirigere delfinernes sang. Øjvind og jeg meldte os. Delfinerne (eller de 3 flotte fyre) dirigerede nok nærmere os og vi skulle belønnes med et kys af delfinerne. De nægtede og vi blev ”smurt” med sild. Det hjalp, vi fik hver kys af delfinerne, men jeg vil ikke anbefale sild som deo. Lugter ikke specielt godt.

Det at svømme med delfinerne, var helt fantastisk, en uopnåelig drøm for os der i vor barndom har set Flipper. Men nu var det vores tur. Man skulle ligge på maven, hvorefter der kom en delfinsnude på hver fod og man fløj over vandet. Man skulle dog samtidig nå at hoppe af, inden man ”fløj” ind i badebroen. Bagefter var der delfinkys på hver kind – utrolig stor oplevelse. De fleste fik prøvet at stå på delfinsnuder, Skovhugger som ”number 1” Kokken valgte på grund af sin ryg blot at blive trukket af delfinerne, og det så også ud som om at han nød det i fulde drag. Alle fik filmet og som sædvanlig er Mogens mester med sit kamera. Han er på pletten hver gang, mon ikke han fik filmet os alle. Det bliver spændende engang at se alle de optagelser. Her ses Skovhugger, der rigtig får delfinkys.

Bagefter kørte vi videre til Trinidad. Det var en OK tur – nyder lidt mere at køre på MC. Vi gjorde holdt undervejs nogen gange. 1. stop var et mindesmærke – stort monument – der forestillede én af Luis’ forfædre. Fik ikke helt forstået, hvem han var. De andre stop var på nogle broer, hvor der var udsigt til havet i den ene retning og til udløb fra floder i den anden. Her kunne man blandt andet også se nogle af de ødelæggelser, orkanen Katrina havde forårsaget.

Ankom til hotel Ancon ca. 19.00. Stort hotel med masser af barer og flotte omgivelser. Værelserne var OK, men ikke de bedste. Alt blev opvejet af den mest pragtfulde strand, som var lige op til hotellet. På dette hotel var der ”all inklusive” – og det blev benyttet.

Efter et godt måltid i restauranten, blev drinksene i de forskellige barer testet. Gode Pina Colada og Mohito. Stadsarkitekten havde – efter at have taget sig af stakkels Kirsten – fundet de forskellige barer, og kunne anbefale, de forskellige drinks ☺. Og så blev der snakket motorcykler og man kan selvfølgelig ikke leve uden en Harley. Da den første bar lukkede, ja så måtte vi jo over i den anden bar. Her var kvaliteten ikke helt den samme, men det var virkningen, vi havde det ret sjovt. Sif og jeg morede os gevaldigt og fik også en **meget** dybsindig snak.

Søndag 19-02-06

Som sædvanligt på hele turen, er morgenmaden altid rigtig god – der er simpelthen alt at vælge imellem. Og så var det tid til stranden – hvilken herlig strand, strålende sol - alt bare helt perfekt. Et andet af feriens højdepunkter er hver dag (for os piger i hvert fald) at hilse på Luis. Kram og kys på kinden ☺ Vi smeltede vist alle sammen. Herudover var der en masse ting, der gik hurtigt og uden problemer på grund af Luis. Han var utrolig hjælpsom og havde en masse forbindelser, som han kunne trække på. Med sig

fra Cienfuegos havde Luis sin kusine Anne Marie. En meget charmerende smuk 18 årig pige. Luis' kæreste, der er fra Trinidad og andre af Luis' venner havde sluttet sig til gruppen, en dykker fra hotellet og hans kone og lille datter.

Vi var mange, der rigtig hyggede os på stranden. Øjvind mødte op i smart hjemmesyet helbadedragt. Jørgen, der som andre enten måtte låne eller indkøbe lokalt tøj havde storblomstrende badeshorts på og sås i vandet tillige iført cigar og fadøl – Stemningen var

helt i top. Ferien måtte gerne vare evigt. Pludselig kommer talen hen på bagagen, og Anders pipper forsigtigt, at det ville være dejligt, når bagagen kom. Alle til Anders: "nu gider vi ikke høre på det bøvl!" – Laangt grineflip også Anders.

Ugens anbefalede alkoholration blev nok opbrugt. Alle var på skift oppe og hente forsyninger. Her er det Jørgen, der henter forsyninger. Senere var der behov for en "morfar" inden vi igen skulle mødes til informationsmøde "ved solnedgang" om næste dags tur til Leguanøen.

Igen overdådig buffet i restauranten og så ind til Trinidad. Trinidad må have været utrolig flot tidligere, desværre er husene ved at forfalde, virkelig synd. De synes dog alligevel smukke på en særegen måde, eller også er det måske hele stemningen, der gør dem smukke.

Torvet Casa de la Musica er en stor trappe med nogle store repos'er, hvor der er scene, plads til at danse, borde og stole samt barer. Hver dag kl. 20.00 er der levende musik og en masse mennesker. Alle er glade og de der ikke er på dansegulvet, står og nærmest danser for sig selv – unge som gamle. Virkelig gang i den. Vi mødte igen Jørgens kollega, Leif Davidsen og hans kone, der ligeledes var på ferie i Cuba.

Var ude at danse med en cubaner og som de dog kan danse. Det gik vist nok OK med at følge med ☺ Troede jeg blot skulle danse til et enkelt nummer, og ja det også kun ét nummer, men når der spilles ét nummer, varer det ca. 20 min.

Ivan, Lene, Mogens, Maria, Kim og jeg fik prajet et par flotte gamle amerikaner biler og blev kørt hjem til hotellet.

Mandag 20-02-06

Ivan var nu syg, så Lene, Kim og jeg spiste morgenmad. Jørgen sluttede sig til os, og som altid, når vi stillede spørgsmål, fik vi rigtig spændende information om Cuba. Vi sad os 4 i restauranten en time efter "lukketid" og snakkede og vi var 3, der blev meget klogere om Cuba.

Mange var på tur til leguanøen og vi var 10, der skulle af sted næste dag. Vi tilbragte dagen på stranden, med et lidt mere afslappet forhold til solen, der er utrolig stærk. Der var også plads til lidt salsaundervisning på stranden for "turister".

Ivan kom på højkant igen og vi 4 tog til Trinidad, hvor vi gik rundt og så på byen. Fik lidt flere indtryk end forleden. Blandt andet lysmasterne, der nok ville få en dansk elektriker til at blive mundlam. Hvem taler om sikkerhed?

Jørgen havde anbefalet et sted der hedder Chantercherra, hvor der serveres en drik af samme navn. Rom med blandt andet honning og citron. Vældigt hyggeligt sted, levende musik (der er der nu næsten alle steder i Cuba). Efter at Ivan og Lene købte et maleri af Che på et lille atelier, gik vi ned til Casa de la Musica. Fik en rigtig Havana Club og måske et par stykker mere. Ole Smed og jeg prøvede at gøre cubanerne kunsten efter med salsa. Cubanerne kunne nok spotte, at vi var turister, men vi havde det sjovt.

Tirsdag 21-02-06

08.30 af sted til vor lille færge, der skulle sejle os ud til Leguanøen, en sejltur på ca. 3 timer hver vej. Ivan og Lene måtte desværre melde fra, nu var Lene syg. Det var vist godt, at vi havde et helt håndkøbsapotek med – der var op til flere, der fik brug for bl.a. Imodeen.

Det var en frisk tur. Nogle var trætte og gik til køjs – (lærer du det ikke snart Peter) og andre tog en lille morfar (Jan og Katja).

Vi andre nød turen, fik undervejs opdateret dagbogen, nød solen, skyggen m.v. Efter ca. 2 timer var der stop, og der var mulighed for at hoppe i og snorkle. Udstyr var der ikke helt nok af, og svømmefødderne var kun til dem med små fødder!

Da vi kom til øen, en rigtig Bounty ø, blev vi budt velkommen af ca. 50 leguaner i forskellige størrelser samt et mylder af eremitkrebs. Her var det godt at have sko på. Hvor var her dog bare smukt. Det flød med kæmpe hvide konkylier på stranden, vuggende palmer – hvor skønt at være til.

Efter at have "snakket" med leguanerne, der er som små dinosaurer, var det tid til at vi skulle have mad. Vi fik paella med hummer. Det gjaldt virkelig om ikke at have fødderne ned i sandet, nogle fodrede leguanerne, og det var jo ikke sikkert, at leguanerne kunne kende forskel

på mad og tæer!

Anne Marie gik helt i selvsving og stod med fødderne begravet i sandet (pga. leguanernes skarpe kløer) og gav dem alle resterne. En gang ramte hun en leguan og de andre var ved at æde den. Vi andre havde sat os på bordene med fødderne på bænke i god

sikkerhedsafstand (troede vi). Terji sad dybt i sine egne tanker, da en leguan hoppede op på bænken ved ham. Han fik et mega chok og var ved at ryge op i toppen på en palme. Vi andre fik et meget laaangt grineflip.

Herefter fri leg – nogle nød vandet, fandt konkylier m.v. Kim, Terji og jeg gik på opdagelse i håb om at finde nogle pungenotter. Vi så kun en død. Omgivelserne var som i film fra Skatteøen og man følte sig virkelig hensat til en sådan film. Kim gik forrest, herefter Terji og så jeg. En lille djævel fór i mig og jeg greb fat i Terji's ben og sagde "hops". Han fik igen et mega chok ☺ Det skulle jeg nok få betalt !

Efter at alle havde taget talrige fotos af leguaner m.v. retur til fastlandet. Igen var der behov et par "morfar" rundt omkring. Jeg lå og nød solen på dækket. Det var næsten alt for varmt. På et tidspunkt kom der dejligt koldt vand i ansigtet på mig. Terji sagde tak for sidst! Og - ja det gjorde jeg også. Behøvede jo ikke at sige, at det nu kun var behageligt ☺.

Vel ankommet hjem til hotellet igen, måtte vi jo ende i baren og tømte denne for adskillige liter Bucanero og et dusin hamburgere. Meget festligt.

Senere samme aften havde Jørgen arrangeret fælles spisning på hotellet. Rigtig hyggeligt. Trætheden meldte sig desværre hurtigt. Der har været så mange forskellige indtryk på hele turen, dagen i dag på øen og måske lidt for meget Bucanero. Desuden vankede der en lang køretur forude.

Onsdag 22-02-06

Kl. 09.00 skulle vi alle mødes og være klar til at køre med fuld tank. Aftalen var, at Kim og jeg skulle køre følgebilen og Skovhugger og Kirsten på Hondaen. Men der var én, der ikke var dukket op. Terji, Havde han fået for meget Bucanero dagen før - eller var det alle chokkene? Spørgsmålet var, om det var sikkert, at han kørte. Det viste sig, at han var i stand til at køre.

Turen fra Trinidad til Santa Clara var næsten ubeskrivelig. Palmer, bjerge, floder og glade mennesker. Kunne jo rigtig nyde det nu, hvor JEG ikke skulle sidde bag på en motorcykel, og hvor jeg havde fået en pille mod køresyge! Turen var vist nok hård for de, der kørte på mc. – 100 km bjergkørsel.

Da vi ankom til Santa Clara og kørte igennem byen, var vi som sædvanlig genstand for stor opmærksomhed. På et tidspunkt hvor Peter gassede op, blev en lille pige så forskrækket, at hun sås kaste op – ak dog.

I Santa Clara var vi inde på en tank for at alle kunne tanke op. Det føltes som om hele byen stimlede omkring os. Da vi var færdige og skulle køre, fik alle mc'erne lov at passere, så lukkede kredsen sig – folk kiggede jo efter motorcyklerne, og Kim og jeg sad så der på en tank i Santa Clara spærret inde i følgebilen af en mængde folk. Da vi gjorde tegn til, at vi også ville passere, kiggede de nærmest som i slowmotion og flyttede sig lidt til siden. En vinkede os frem og Kim lod bilen køre ganske langsomt. Én på cykel havde ikke lige set os, og bilen ramte hans cykel, hvorefter han faldt og i faldet væltede endnu en cykel. Hjælp – hvad nu. Vi anede ikke, hvor motorcyklerne var kørt hen. Den væltede cubaner vinkede, at alt var OK, men vi var nu lidt kedede af, at vi ikke i farten havde fået givet ham nogle pesos. Vi kørte så op ad en gade og spurgte efter ”motorbike” – nogle pegede i den ene retning og andre pegede i den anden - hmm sjovt. På et tidspunkt så det ud som om en ung cubaner på cykel forstod os, og han viste vej (håbede vi) og at det ikke var på vej til hans mors restaurant, man kunne jo ikke vide. I mellemtiden dukkede Jørgen heldigvis op – STOR gensynsglæde. Da vi så skulle finde resten, måtte Jørgen også spørge om vej. Selvfølgelig fandt vi frem til stedet. Et sted, hvor Luis i forvejen havde meldt vor ankomst og bestilt mad til hele gruppen, så vi ikke som tidligere skulle vente 2 timer på maden.

Og det virkede. Et herligt festmåltid blev serveret. Alle var glade og alle blev i hvert fald mætte. Maden blev endvidere krydret med harmonikamusik og sang. Herligt pusterum undervejs på denne lange tur.

Af sted igen. Denne gang skulle vi i hvert fald nok holde os til i følgebilen. Vi skulle nu besøge det berømte Che Guevara monument. Det var også en fantastisk stor oplevelse. Jørgen fortalte om omstændighederne bag at få Che's jordiske rester til Santa Clara fra Bolivia. Det foregik i 2001 og det var blandt andet på grund af dette, at motorvejen fra Havana til Santa Clara blev renoveret i 2001. Vi var på skift inde i selve mausoleet og det tilhørende museum. Meget stort og spændende.

Tid til fællesbilleder foran monumentet og så ellers på vej igen til Havana.

Vi kørte her i 3-5 grupper. I vores gruppe – igen Jørgen, Nimbuserne og os i følgebilen – var der problemer. På et tidspunkt var farten kun 40-45 km/t på Anders's nimbus og den var vist ved at koge over. Jørgen fik ringet til Luis, der var i en af grupperne foran og fik etableret transport af nimbussen på en lastvogn. Nimbussen måtte dog først på slæb, og da vi nåede frem til tanken, var der virkelig behov for stærke mænd. Nimbussen med sidevogn skulle løftes højt op (1½ meter) på ladet af lastvognen. Anders måtte så med i lastbilen. Det var nok et nederlag, men vel ikke værre end at være på slæb. Skovhugger og Kirsten var der også og ventede, så vi byttede nu over, så vi igen var på Honda'en og de i følgebilen. Stor tak for at vi måtte køre følgebilen.

Nu var der igen fart på, og af sted gik det. Pludselig stod én af grupperne, der havde været langt foran, inde i vejkanten og vinkede os ind. Med bange anelser standsede vi op. Heldigvis var det ikke på grund af skade, men nu en Harley, der var stået af! Johans. Så nu var det blot at vente på, at lastbilen kom forbi med Anders og nimbus og håbe, at der var plads til en Harley og Johan. Efter en rum tid kom lastbilen, og der skulle igen løftes. Denne gang var der lidt flere til at hjælpe og denne gang ingen sidevogn. Der sad så de to motorcyklister bag på ladet på deres motorcykler og lignede personer, der sad på figurer på en karrusel.

Fart på igen og man kunne samtidig nyde at se solen gå ned i horisonten, medens palmerne stod som flotte silhuetter.

Kort før Havana og hotellet (troede vi) gjorde vi holdt, idet lastbilen ikke havde tilladelse til at køre med mc.erne. Nimbussen var nu kold igen og klar til selv at køre, men det var Harley'en ikke så nu måtte den på træk på Anders's nimbus – ømt syn. Det var vist meget godt, at det nu var blevet mørkt, der blev ikke taget billeder af det. Vi skulle dog endnu køre en time før vi

nåede hotellet. Og så endelig ”i mål” Nu var hovedparten af vor kørsel tilendebragt, resten ville blive ren hygge.

Hotel Palco var ren luksus – flotte værelser, rigtig rart. Efter lynbad ned i restauranten og få mad. Helt usædvanligt sprang alle tjenerne beredvilligt rundt, var hurtige og undskyldte tilligemed ventetiden!. Nu var det dejligt med mad og kold Bucanero.

Alle virkede dejlig afslappede, nogle mere trætte end andre. I baren fik vi hurtigt flyttet rundt på sofaer, borde og stole og etableret en lille slyngelstue. Nogle gik i seng ret hurtigt og andre – den hårde kerne – fik ”løkket” andre i fordærv. Klokken blev næste 4 morgen og var det Preben, der var en smule træt dagen derpå ☺.

Torsdag 23-02-06

Næste dag skulle vi mødes 08.00. Nogle misforstod og mødet blev rykket til 09.00. Her informerede Jørgen om det kommende program. Mc'erne skulle vaskes og være klar til udstilling på hotellet kl. 14.00. Alle de herrer og Anne Marie fik organiseret mc-vask og vi andre slappede af ved poolen og måtte desværre i gang med nedtællingen af soltimer. Tid igen til opdatering af dagbog. Andre var rigtig glade, de havde nu langt om længe fået deres kuffert!!

Kl. 13.00 påbegyndtes opstillingen af mc'erne. De så jo helt fine ud. Cubansk TV var på pletten og Jørgen blev interviewet. Den mc., der vakte størst opmærksomhed, var helt klart Peters Harley. Alle sad på skift på Peters mc. og blev foreviget først alene og på et tidspunkt, hvor Luis sad på mc'en, ja så skulle ALLE pigerne også på skift fotograferes med Luis. Peter kunne formentlig have tjent en mindre formue målt efter cubanske forhold, hvis han havde fået en pesos for hvert fotografi. Nedenfor ses Peter på sin Harley og hans mini Harley forrest.

Midtvejs var der foredrag om vort projekt i den tilstødende konferencesal. Jørgen, Skovhugger og en kvinde sad i panelet og Jørgen fortalte en masse på spansk til tilhørende. Vi havde forinden fået en kort briefing på dansk om hvad, der ville blive sagt. Skovhugger og Adventure MC Travel blev præsenteret og der var mulighed for at stille spørgsmål. Det var nu sparsomt hermed. Denne del sluttede med, at Skovhugger og Kirsten uddelte gaver (Harley-trøjerne). Så kom en anden sjov del, cocktail og pindemadder. Det blev ret festligt. Musik selvfølgelig og salsa. Anne Marie var ude at praktisere, hvad hun havde fået lært sig af salsaundervisningen. Vi andre tøffede rundt og havde det sjovt, skiftedes til at gå i baren. Selvfølgelig Jan, Peter og Terji ☺ Alt får en ende – også de gratis drinks. Vi søgte derfor over til poolen.

Vi var nogle – 10 stykker - der havde aftalt at tage til Havana og spise om aftenen. Luis (igen) skaffede en stor bil, hvor vi alle kunne være. Vi endte i en kinesisk restaurant, hvor de lokale kom. Maden var rigtig god, der var desværre meget højt støjniveau. Hjemme igen på hotellet rundede vi baren. Fik næste dag at vide, at Hr. Tønder vist havde haft det rigtigt festligt – det er jo herligt

Fredag 24-02-06

Aftalen var, at vi skulle mødes ved motorcyklerne kl. 09.00 – igen nogen, der ikke havde hørt ordentligt efter og troede det var 09.30. Efterfølgende kan det nu dokumenteres via video, at Jørgen ved briefing torsdag sagde: ”Vi mødes alle kl. 09.30, nej lad os sige kl. 09.00” Vi nåede alligevel at følge programmet. Vi skulle køre den berømte paradekørsel. Årsagen til, at det var lykket for Skovhugger og Jørgen at få arrangeret hele turen var, at vi var en del af en ”cigarfestival”, og hvor en del af dette arrangement blandt andet var udstilling af gamle biler og motorcykler. Vi var jo nu næsten vant til det postyr, det vakte, når vi alle kom samlet kørende, men alligevel sjovt at se reaktionerne på folk.

Vi mødtes på en plads, hvor vi blev samlet med de lokale Harley folk. Inden optoget startede, var der tid til at få købt vand m.v. Vi stødte igen på Leif Davidsen eller han på os. Det viste sig, at Leif Davidsens kone er læge, og vi fik etableret en slags minikonsultation for Sif. Der var tilsyneladende ingen umiddelbare tegn på brud og lægen mente også, at tænderne ville blive OK igen. Det var jo herligt at høre.

Den rute vi skulle køre igennem Havana, var en rute en kendt rallykører havde kørt mange år forinden. Historien kort: *Den 24. februar 1958 blev den 5 dobbelte verdensmester Juan Manuel Fangio kidnappet fra Hotel Lincoln i Havanna (Cuba). Fangio var i Havanna for at deltage i et Sportsvogns løb. Det var en af Fidel Castro's revolutionsgrupper, "Twenty Sixth of July Movement", der stod bag kidnappingen, for at skaffe opmærksomhed i omverdenen omkring forholdene i landet med Diktatoren Batista. Fangio blev løsladt ved midnatstid efter løbet, og efter hans udsagn blev han behandlet godt, forstod kampen og sympatiserede med den. Hele kidnappingsepisoden er senere (1999) blevet filmatiseret, "Operacion Fangio" som den Argentinske-Cubanske-Spanske film hedder.*

Vi endte ved det hotel, hvorfra han var blevet bortført og var oppe på 8. etage og se hans værelse. Den person der viste os rundt var selv en af gidseltagerne. En oplevelse rigere. På pladsen foran hotellet blev der spillet fed musik og der blev danset.

Efter dette skulle alle mc.erne køres ud på containerpladsen og pakkes og gøres klar til hjemtransport. Alt dette gik ret hurtigt, alle hjalp hinanden – herligt.

Lene og jeg drog på eventyr i Havana. Nu er det jo ikke sådan, at det vrirler med forretninger, så eneste køb blev nogle postkort og for Lenes vedkommende et par elegante røde sko! Vi havde netop besluttet os for at finde et sted for at få noget at drikke, da vi blev kontaktet af en cubaner. Han ville høre hvor vi kom fra. På svaret Danmark, udbrød han på engelsk – ”ej, der skal jeg til om en måned og spille med mit band”. Det lød jo spændende. Vi kom i snak og gik ind på et lille serveringssted, der lå lige ved siden af. Albert hed han og han fortalte en masse om sig selv og sin familie, inviterede Lene og jeg med to af vores venner til at komme at høre ham spille om aftenen. Vi fik også et fint lille kort. På et tidspunkt spurgte han, om vi ville gøre ham en tjeneste. Jah, det kom jo an’ på hvad det var. Jo, om vi ville købe noget mælkepulver for ham til brug for hans børn. Han fortalte, at der var rationering på mælkepulver, men at turister godt kunne købe. Vi gik efter at have betalt en ublu pris for 3 mohito (12 convertible pesos) til en forretning lige over for. Han fik af damen i butikken udleveret 2 store poser mælkepulver. På spørgsmål om betaling, sagde han at han kun havde de lokale penge og at der skulle betales med convertible pesos. Han forsvandt og damen i butikken viste os sin lommeregner, hvor der stod ”60” - Det var helt vildt. Lene og jeg kiggede på

hinanden og Lene sagde til damen: "Forget it" Blåøjet, naive, Det var nu nok mest mig, der lod mig narre. Godt Lene var med. Vi tog en taxa hjem til hotellet.

Der var lige tid til at bade lidt i poolen før vi skulle ned at spise. Terji havde også været på shoppetur. Han havde set nogle nummerplader, men de var ikke rigtige, så han sagde til manden i forretningen, at det skulle være rigtige plader. Manden forsvandt og kom tilbage med 3 rigtige nummerplader og Terji købte dem. Spurgte Terji, om han ikke var bange. Det kunne jo være, at manden havde været ude at skrue dem, at holdende biler (man er jo ikke naiv ☺) – men Terji mente, de var OK.

Fredag aften skulle vi alle på Tropicana. I restauranten var vi næsten alle ukendelige, nu var badetøj og bikertøj udskiftet med det fine tøj. Vi blev hentet 20.30 i bus nr. 1884. Ved indgangen til Tropicana fik herrerne udleveret en cigar og pigerne en blomst. Showet var fantastisk flot med smukke piger iført: nogle gange meget lidt tøj og andre gange store flotte prangende kostumer. Her billede taget af Kim, han kunne ikke stå' for de bare baller ☺

Vi skulle mødes i bus nr. 884 når showet var forbi, men der manglede imidlertid en hel del og Ole Smed og jeg måtte ind og finde dem. Nogle fandt vi og andre måtte vi opgive at finde. Hjemme igen hygge i baren. Peter fortalte, at Luis ville prøve at arrangere et helt specielt foto med Katja og en kendt' persons søn. Det lød rigtig spændende. Desværre lykkedes det ikke.

Lørdag 25.02.06

Jørgen havde kaldt til samling kl. 10 for at fortælle om forskellige turforslag og om det fælles arrangement lørdag aften – middag kl. 20 med den lokale Harley klub. Om formiddagen var der mulighed for cigartur, bryghus, rumba og rockmusik. Vi var nogle, der tog ud og købte cigarer og besøgte herefter – vistnok – Havanas eneste micro bryghus. Rigtig interessant for brygmester Ivan. Der blev smagt lidt på sortimentet, hvilket hurtigt var overstået, der var to slags. Lene, Ivan, Holmer, Kim og jeg daffede lidt rundt i Havana by, og jeg fik også lige købt et par røde sko.

De, der havde valgt rumba, havde også haft en god oplevelse. Efter dansen ville 2 piger snuppe Peters kamera op af lommen på ham. Heldigvis var han vågen og opdagede det. Det samme gjorde Jan, der så det ske og fik fat i armene på begge piger. De fik hurtigt afleveret kameraet og forsvandt.

Vi fravalgte rocken til fordel for poolen og afslapning og fik prøvet røde sko ☺.

Middagen skulle indtages samme sted, som der havde været rockmusik, og alle dukkede op i god tid forinden. Vi var placeret ved to langborde – danskere og cubanere sammen. Som sædvanligt gik der lidt "børnehave" i det, da der skulle bestilles mad – der var 3 forskellige ting, der hver især blev tilberedt på 2 forskellige måder – de kunne der jo kun gå fisk i. Der måtte mere end én omtælling

til. Nogle havde været på toilettet, nogle havde misforstået og andre havde rakt hånden op to gange. Jørgens stemme var nu oven på hele turen ved at være godt brugt, så vi var nok også svære at råbe op, men iført kasket – udlånt af Luis – hjalp lidt på autoriteten ☺ - Jørgen fik arrangeret mad til os alle og alle fik også rigeligt at drikke.

Johan blev forelsket i en cubansk pige! og hun var vist også meget betaget af Johan. En charmerende lille pige på 5 måneder, Carrie. Se, hvor de matcher hinanden i lyse rødt.

Carrie er datter af lokale Harley folk og nogle af Louis's venner. Her var der ikke brug for mælkepulver, det skulle moderen nok selv sørge for. På billedet ovenover kan man se, hvordan hun kigger efter Carrie, som Johan sidder med.

Katja, der hele turen igennem havde deltaget havde deltaget fra tidligt til sent og havde måttet lægge øre også til en del, blev lige pludselig temmelig træt. Måtte tage taxi hjem og Jan var galant og fulgte Katja hjem og kom lige efter igen.

Efter middagen var der modeshow og herefter dans. Jørgen var ude at danse med svigermor, og det så bare rigtig godt ud.

Meget pludseligt var baren lukket og vi skulle hjem. Fortsatte hjemme i baren på hotellet. Her sad nogle gutter og hyggede sig med at spille og synge. Så vi fik også en svingom og mere hygge til selvfølgelig "Commandante Che Guevara" og de snart sidste cubanske toner for denne omgang.

Søndag 26-02-06

Formiddagen gik med at pakke og slappe af ved poolen. Man kunne jo ikke vide, om vi også denne gang skulle til Toronto eller måske et andet eksotisk sted. Men turen hjem gik helt planmæssigt. Alle fik deres bagage med, herunder konkylier, nummerplader og cigarer m.v. Her billede fra lufthavnen i Havana.

Nåh ja, Anders var ikke så heldig. Han måtte midlertidigt (forhåbentligt) deponere nogle reservedele i Gattwick. Mogens fik til gengæld lidt med i kassen. Mogens fotograferede, da Anders' håndbagage blev gennemgået i sikkerhedskontrollen. Det blev straks opdaget og Mogens måtte hen og vise til sikkerhedsfolkene, hvad han havde filmet og fik besked om at slette det. Det glæder vi os også til at se !

En lille forsinkelse på 20 minutter var alt – så var vi hjemme i Kastrup kl. 12.00 dansk tid mandag 27-02-06 efter en helt helt fantastisk og unik tur.

En rigtig stor tak fra Kim og mig til samtlige deltagere for dejligt inspirerende samvær. Vi håber vi ser jer alle igen – somewhere! En speciel tak til Jørgen, for hans engagement og utrolige evne til at fortælle og svare på spørgsmål fra os alle og til Kirsten og Skovhugger for tilrettelægning og hjælp undervejs. I bevarede altid jeres gode humør på trods af, at alt ikke gik som planlagt.

Desværre fik vi ikke sagt rigtigt farvel til Luis, han forsvandt under arrangementet lørdag aften, men vi ser ham forhåbentlig igen. Vi har i hvert fald lovet at sende ham billederne.

Winnie Winsløw

Skovhugger og Kirsten på Honda

Endnu et fællesbillede

P.S. Hvis nogle er stødt på steder, hvor der mangler kommaer, er her et par stykker ,,,,,,,, ☺
Noget er undladt af hensyn til censur og i øvrigt tages der forbehold for evt. misforståelser ☺

